

<http://www.israelsmisjonen.no/ressurser/materiell/prekenverksted>

6. søndag i påsketiden - 13. mai 2012

Prekentekest: Matt 7,7 – 12

Lesetekst I: Dan 9,17 – 19, alternativt Apg 4, 23-31

Lesetekst II: 3 Joh 11

Far gir oss det vi trenger

Dagens tekst er hentet fra Bergprekenen. Mange av oss har vært på Saligprisningenes berg i Galilea, sett ut over Genesaretsjøen og forsøkt å tenke seg tilbake til den situasjonen da Jesus satt der og holdt denne innholdsrike talen for disiplene sine. Få taler har blitt så mye lest, omtalt og beundret som nettopp denne.

Talen inneholder ord til trøst og formaning. Den har radikale utsagn om hvordan vi skal forholde oss til våre medmennesker og våre omgivelser. Her taler Jesus også om å leve i fellesskapet med Gud, og han gir oss idealer og forbilder å strekke seg mot i hverdagslivet.

Guds barmhjertighet

Første del av teksten handler om den nære relasjonen til Gud. La oss ta med et sitat fra dagens lesetekst fra Det gamle testamentet. Det er Daniel som ber til Gud. Han minner oss om selve grunnlaget for at vi mennesker kan be til Gud, ja, egentlig minner han oss om det som er selve grunnlaget for hele vårt forhold til Gud:

”- det er ikke i tillit til våre rettfærdige gjerninger at vi kommer fram for ditt ansikt med våre rop om nåde, det er i tillit til din store barmhjertighet.” Dan 9,18b

Daniels bønn er en erkjennelse og bekjennelse av egne og folkets synder. Folket og dets ledere har handlet ille i forhold til Guds ord og bud. Guds straff har rammet dem. De er i landflyktighet. Likevel tør Daniel be til Gud. I tillit til Guds store barmhjertighet tør han komme fram for Gud.

Be, let, bank på

I tillit til Guds barmhjertighet skal vi også få komme med våre liv og våre bønner fram for Ham. Han har åpnet vei og mulighet for oss.

I tillegg gir han oss også løfte om å svare på våre bønner. ”Be, så skal dere få”. Løftet inneholder ikke noe ”dersom, hvis, såfremt, i fall-”. Det er et sterkt løfte fra en barmhjertig Gud.

Samtidig må vi minne om at Gud er Gud. Han er ikke en automat som vi bare kan fremme våre ønsker for, og så gjør han som vi vil. Han vil lukke oss inn i fellesskapet med seg, slik at vi kommer inn under hans vilje med våre liv.

Alle tre uttrykkene ”Be, let, og bank på” blir i sin egentlige forstand ord som taler om bønn her i denne sammenhengen. De vitner for oss om en Gud som inderlig ønsker samfunn med oss, og at han selv har åpnet denne mulighet til å tre inn ”for nådens trone” ved Jesu død og oppstandelse for vår skyld.

Stein eller brød

Jesus bruker i fortsettelsen foreldreomsorgen for sine barn som en blek avskygning av den guddommelige omsorg. Selv vi mennesker, som er preget syndens konsekvenser og egoisme, gir barna det vi ser de trenger for at de skal ha et godt liv.

Hvor mye mer skal ikke da Gud, vår Far, som har en ekte og uselvisk kjærlighet, sørge for at barna får det de trenger til et godt liv. Fremfor alt vil han sørge for at vi får det vi trenger for å nå fram til det evige fullkomne liv en gang.

Den gyldne regel

Det nære fellesskapet med Gud skal gjenspeiles i det livet vi lever her i verden. Derfor skal omsorgen for vår neste være noe som skal prege våre liv.

I vår del av verden har vi tilgang på materielle ting i langt større grad enn det vi har behov for. Dette står i grell kontrast til det vi ser i andre deler av verden, der mangelen på det helt grunnleggende og livsnødvendige er det som preger livet.

Vi trenger virkelig å be til Gud om at han må gi oss vilje og mot til å se den nød som mange av våre søsken rundt om i verden lever i, og så forsøke å gjøre noe med det.

Odd Bjarne Skogestad

Misjonssekretær, Bergen krets av Israelsmisjonen. Ansattes representant i Landsstyret.
oddbjarne@israelsmisjonen.no